

ସୁନୀଲ କୁମାର ଜୈନ

ବନାମ

କିଶାନ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଏପ୍ରିଲ 27, 1995

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ବି. ଏଲ. ହଂସାରିୟା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିବ୍ରତ]

ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1894 :

ଧାରା 4, 18, 30- ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ପରେ ବିକ୍ରୟ ରୁଚ୍ଛିନାମା- ସରକାର ଏପରି ରୁଚ୍ଛିନାମା ଦ୍ୱାରା ବାଧ୍ୟ କି:

କିଛି ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଜିଲ୍ଲାପାଳ 38,500 ଟଙ୍କାର ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଦେଇଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ଅଧିକ ପରିମାଣ ଦାବି କରିଥିଲେ ଏବଂ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 18 ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ବିଚାରଣା ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଦେଖାନୀ ଅଦାଲତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବିକ୍ରୟ ରୁଚ୍ଛିନାମାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ବିଚାରଣା ପ୍ରେରଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଆବେଦନରେ, ଉକ୍ତ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଥିଲେ ଯେ ଉକ୍ତ ରୁଚ୍ଛିନାମା ଦିଲ୍ଲୀ ଭୂମି (ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଏବଂ ହସ୍ତାନ୍ତର) ଅଧିନିୟମ, 1972 ର ଧାରା 4 ର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରୁଛି ଏବଂ ବିଚାରଣା ପ୍ରେରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ନିର୍ଣ୍ଣିତ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହି ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ :1. ଏକ ବିଚାରଣା ପ୍ରେରଣରେ, କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବା ପାଇଁ ମାଲିକାନାକୁ ନେଇ ବିବାଦ ହେଉଛି । ଏହା ଏକ ସ୍ଥାୟୀ ଆଇନ ଯେ ବିକ୍ରୟ ରୁଚ୍ଛିନାମା ମାଲିକାନା ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ ତେଣୁ, ରୁଚ୍ଛିନାମା ଧାରକ, ରୁଚ୍ଛିନାମା ବୈଧ ବୋଲି ଧରି ନେଇ ମଧ୍ୟ, ସମ୍ପତ୍ତିର କୌଣସି ମାଲିକାନାକୁ ହାସଲ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ରୁଚ୍ଛିନାମା ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନାର ପରେ ହୋଇଛି । ସରକାର ଏପରି ଏକ ରାଜିନାମା ଦ୍ୱାରା ବାଧ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ତାରିଖର ମାଲିକାନା ସମ୍ପତ୍ତିରେ କେବଳ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ବିବାଦ ରହିଛି । ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ହେଉଛି ସମ୍ପତ୍ତିର ନିଃସନ୍ଦେହ ମାଲିକ ଏବଂ ତେଣୁ, କ୍ଷତିପୂରଣ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । [856- E, F]

2. ତଥାପି, ଯଦି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କର ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 30 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଦାବି ଅଛି, ତେବେ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ନତ ଥିବା କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ନତ ଅଛି । [856- G]

ଦେଖାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ(C) ସଂଖ୍ୟା 9886/1987 ।

R.F.A. ସଂଖ୍ୟା 292/1987ରେ ଦିଲ୍ଲୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 7.5.87 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଭି. ଜେ. ପ୍ରାଦ୍ୱିସ୍ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ 17 ନଭେମ୍ବର 1980ରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଅଧିସୂଚନା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଜିଲ୍ଲାପାଳ 38,500 ଟଙ୍କା ପାଇଁ ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ ଅଧିକ ପରିମାଣର ଦାବି କରିଥିଲେ, ଧାରା 18 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ବିଚାରଣା ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଦେଖାନୀ ଅଦାଲତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ବିକ୍ରୟ ରୁଚ୍ଛିନାମାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ; ତେଣୁ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ବିଚାରଣା ପ୍ରେରଣ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଆବେଦନରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ କହିଥିଲେ ଯେ ଉକ୍ତ ରୁଚ୍ଛିନାମା ଦିଲ୍ଲୀ ଭୂମି (ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ଏବଂ ହସ୍ତାନ୍ତର) ଅଧିନିୟମ, 1972ର ଧାରା 4ର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରୁଛି ଏବଂ ତେଣୁ, ରୁଚ୍ଛିନାମା ଅସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ତଦନୁସାରେ, ବିଚାରଣା ପ୍ରେରଣର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ, ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ 5 ଡିସେମ୍ବର, 1981 ତାରିଖର ବିକ୍ରୟ ରୁଚ୍ଛିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ବିଚାର ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଜମିର ଦଖଲରେ ରଖିଥିଲେ ତେଣୁ, ସମ୍ପତ୍ତି ହସ୍ତାନ୍ତର ଅଧିନିୟମର ଧାରା 53- A ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି । ଆମେ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ସହମତ ହେବାରେ ଅସମର୍ଥ । ଏକ ବିଚାରଣା ପ୍ରେରଣରେ, କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବା ପାଇଁ ମାଲିକାନା ପାଇଁ ବିବାଦ ହେଉଛି । ଏହା ଏକ ସ୍ଥିରୀକୃତ ଆଇନ ଯେ ବିକ୍ରୟ ରୁଚ୍ଛିନାମା, ମାଲିକାନା ପ୍ରଦାନ କରେ ନାହିଁ ତେଣୁ, ରୁଚ୍ଛିନାମା ଧାରକ, ରୁଚ୍ଛିନାମା ବୈଧ ବୋଲି ଧରି ନେଇ ମଧ୍ୟ, ସମ୍ପତ୍ତିର କୌଣସି ମାଲିକାନା ହାସଲ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ରୁଚ୍ଛିନାମା ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ପରେ ଅଟେ । ସରକାର ଏପରି ଏକ ରୁଚ୍ଛିନାମା ଦ୍ୱାରା ବାଧ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି । ଏହା ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା ତାରିଖର ମାଲିକାନା ସମ୍ପର୍କରେ କେବଳ ପାରସ୍ପରିକ ବିବାଦ ଅଟେ । ଧାରା 4 ଅଧିସୂଚନା ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତରଦାତା

ହେଉଛନ୍ତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଃସନ୍ଦେହ ମାଲିକ ଏବଂ ତେଣୁ, କ୍ଷତିପୂରଣ ଯେହେତୁ ଉତ୍ତରଦାତା ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଥିଲେ, ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଆମେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଆଦେଶରେ କୌଣସି ବେଆଇନତା ପାଇପାରୁନାହିଁ । ତଥାପି, ଯଦି ଆବେଦନକାରୀ ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 30 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଦାବି ଅଛି, ତେବେ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରିବା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଉନ୍ନତ ରହିବ ।

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

ଜି. ଏନ୍.

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ଵୀକରଣ

“ଉପଭୋଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନୁୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।”

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।